

Christian Morgenstern,
Der Werwolf

Ein Werwolf eines Nachts entwich
von Weib und Kind und sich begab
an eines Dorfschullehrers Grab
und bat ihn: „Bitte, beuge mich!“

Der Dorfschulmeister stieg hinauf
auf seines Blechschilds Messingknauf
und sprach zum Wolf, der seine Pfoten
geduldig kreuzte vor dem Toten:

„Der Werwolf“ – sprach der gute Mann,
„des Werwolfs, Genitiv sodann,
dem Werwolf, Dativ, wie man’s nennt,
den Werwolf, - damit hat’s ein End!“

Dem Werwolf schmeichelten die Felle
er rollte seine Augenbälle.
„Indessen“, bat er, „füge doch
zur Einzahl auch die Mehrzahl noch!“

Der Dorfschullehrer aber musste
gestehn, dass er von ihr nichts wusste.
Zwar Wölfe gab’s in großer Schar,
doch „Wer“ gab’s nur im Singular.

...

Christian Morgenstern,
Varulven

tradukita de Sven Collberg

En varulv lopp från fru m.m.
en vacker afton samt begav
sig till en bymagisters grav
och bad: “Var snäll och konjugera.

mig!” Byskolläraren stod upp
på blecknamnsskyltens mässingknopp
med svar till den, som satt på pass
med tåligt korslagd tass på tass.

“Jag var-ulv 1:a pers. i sing.,
du, han, hon, den, det var-ulv. Så
vi voro-ulv, I voren. På
de voro-ulv kom ingenting.”

Varulven myste glad åt hur
pers. hade följts av sing. och plur.
“Fast”, bad han, “kan det inte ges ens
en enda pers. i tempus presens?”

Bekänna måste vår magister,
att därvidlag fanns vissa brister.
En varulv sine imperfecto
var contradictio in adjecto.

...

Christian Morgenstern,
La lupfantomo

tradukita de Bertilo Wennergren

Jen lupfantom’ de famili’
meznokte iam kuris for
al tombo de la profesor’.
kaj petis pri konjugaci’.

Do diktis tiu dokta ul’
starante sur la kructabul’
dum lup’ senmova kiel splinto
atentis vortojn de l’ mortinto.

De “lupfantomo”, simpla rekta,
tra “lupfintomo”, plej perfekta,
plu “lupfontomo”, iom rara,
ĝis “lupfuntomo”, ho, koŝmara.

Ĉi participoj plaĉis multe
al la fantomo, kaj rezulte
ĝi petis: “Legu plu el PIV-o
pri participoj en pasivo.”

La viro ĉagreniĝis tamen:
“Jam fermis mi per fin’ kaj amen,
ĉar netransiraj bestoj feblas
kaj la pasiv’ neniam eblas.”

...

Der Wolf erhob sich tränenblind –
er hatte ja doch Weib und Kind!
Doch da er keine Gelehrter eben,
so schied er dankend und ergeben.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31).*

Arg-825-1652 (2013-02-11 18:44:21)

Varulven satt med tårad lins.
Han visste att han fanns och finns.
Därtill kom också fru m.m.
som även måste existera.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en la Svedan de Sven Collberg.*

Arg-825-1654 (2013-02-13 17:00:43)

Tiu ĉi francigo troviĝas ne la reterjo <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html#sv>.

Sed lupfantomo pri transiro
ja spertas pli ol eĉ vampiro.
La lup’ revenis larmokula
al sia famili’ ulula.

*Traduko de la Germana poemo “Der Werwolf” de CHRISTIAN MORGENSTERN (Kristiano Matenstelo, *1871-05-06 – †1914-03-31) en Esperanton de Bertilo Wennergren.*

Arg-825-1653 (2013-02-14 23:29:47)

Vidu la retejon <http://bertilow.com/literaturo/lupfantomo.html>.